

Πιστεύω στον Θεό αλλά δεν πηγαίνω στην εκκλησία...

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

image not found or type unknown

Την παραπάνω φράση την ακούμε συχνά πυκνά από γνωστούς, φίλους, συγγενείς καθώς η συζήτησή μας θα στραφεί λίγο σε πιο πνευματικά ζητήματα.

Το βασικό λοιπόν επιχείρημα των ανθρώπων που λένε ότι από την μία πιστεύουν στον Θεό και από την άλλη δεν πηγαίνουν στον Ιερό Ναό για να συμμετάσχουν στα Μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησία μας είναι διότι τους ενοχλούν κάποια πράγματα όπως η πολυτέλεια των ναών, οι αντιπαθητικοί παπάδες, οι ψάλτες, η αρχαία γλώσσα (δεν την καταλαβαίνουν), τα μικρόφωνα, τα φώτα, το παγκάρι (ρίχνουν λεφτά για κερι), η ώρα τέλεσης της Θείας Λειτουργίας, κ.α.

Οι αφορμές σίγουρα είναι πολλές όταν κάποιος ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ να ζήσει όπως λέει η Εκκλησία. Δυστυχώς οι άνθρωποι αυτοί, θεωρούν τους εαυτούς τους έξω από την Εκκλησία μιας και δεν αποδέχονται το βασικό συστατικό της εν Χριστώ ζωής, δηλαδή της συμμετοχής του χριστιανού στα Μυστήρια της Εκκλησίας. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι χριστιανοί, τουλάχιστον ορθόδοξοι, διότι ενώ (δήθεν) πιστεύουν δεν ακολουθούν κανένα λόγο του Χριστού.

Το θέμα βεβαίως είναι ότι οι περισσότεροι βαπτισμένοι χριστιανοί δεν ξέρουν τι είναι ο Χριστός και τι είναι η Εκκλησία και τι προσφέρουν ο Χριστός και η Εκκλησία στον άνθρωπο. Έτσι δεν εκκλησιάζονται, διότι ουσιαστικά δεν ξέρουν τι χάνουν, δεν γνωρίζουν τι μπορεί να τους προσφέρει η μυστηριακή ζωή.

Η Εκκλησία μας λοιπόν με όλα τα μυστήριά της μας μεταμορφώνει, μας αγιάζει, μας φέρνει σε κοινωνία με τον Θεό. Η συμμετοχή μας λοιπόν στα μυστήρια της Εκκλησίας είναι το κλειδί θα λέγαμε για αυτήν την προσωπική μας ανάσταση.

Η Εκκλησία δεν έρχεται να πάρει απλώς τη θέση της ιατρικής που εξάντλησε όλες της δυνατότητές της, όπως κάποιοι κακώς την αντιμετωπίζουν. Η Εκκλησία έρχεται για να οδηγήσει τον άνθρωπο, τον πιστό, στην Αγάπη, στο Φώς και στην Ζωή του Χριστού δια των μυστηρίων.

Το να λέμε ότι πιστεύουμε στον Θεό είναι εύκολο, το να πιστεύουμε όμως στον Θεό ορθόδοξα και να πράττουμε και τα ανάλογα έργα αυτό είναι δύσκολο, αλλά όχι ακατόρθωτο.

Εάν ο άνθρωπος θέλει όντως να γνωρίσει τον Χριστό μπορεί να το καταφέρει μέσα από τον δρόμο της μυστηριακής ζωής που προσφέρει η Εκκλησία Του, εάν θέλει να κοροϊδεύει τον εαυτό του μπορεί να υποστηρίξει ότι μπορεί να το πετύχει και μόνος του. Πάντως εγώ κανέναν δεν γνωρίζω ο οποίος να αγίασε εκτός Εκκλησίας...(το τρελό είναι ότι μερικοί άνθρωποι αποδέχονται σαν αγίους: τον γέροντα Παΐσιο, τον γέροντα Πορφύριο κ.α. όμως δεν αποδέχονται την ζωή τους!!! Μπερδεμένοι άνθρωποι..)

Όλα αυτά συμβαίνουν για έναν και μόνο λόγο. Εγωισμός. Όταν ο εκάστοτε άνθρωπος πιστεύει ότι μόνος του μπορεί καλύτερα να ερμηνεύσει τις Γραφές, όταν πιστεύει ότι οι Θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας είναι κατώτεροί του, όταν πιστεύει ότι είναι εξυπνότερος, αξιότερος και αγιότερος από τους «θρησκόληπτους» ηλικιωμένους όπως τους ονομάζει, όταν πιστεύει ότι δεν χρειάζεται να μετανοήσει για τίποτα διότι δεν έχει αμαρτίες(!!!) , όταν πιστεύει ότι ο μόνος του θα σωθεί (ότι κι αν σημαίνει αυτό γι' αυτόν), τότε το κείμενο αυτό μάλλον δεν θα τον προβληματίσει καθόλου, μάλλον έχει εδώ και καιρό πέσει στο

βάραθρο της φιλαυτίας και της πλάνης.

Το μεγαλύτερο εμπόδιο, που δεν επιτρέπει στο σύγχρονο άνθρωπο να φθάσει στη κοινωνία μετά του Θεού είναι ακριβώς αυτό: ότι προσπαθεί να Τον γνωρίσει με λάθος τρόπο, χρησιμοποιώντας λανθασμένα μέσα, εκτός Εκκλησίας. Απορρίπτει το μυστήριο της αγάπης και παραμένει θεληματικά στην επιφάνεια μιας στείρας πίστης η οποία στην καλύτερη περίπτωση σημαίνει απλά «παραδοχή της ύπαρξης του Θεού» και όχι εμπιστοσύνη και παράδοση στη Θεία Του Πρόνοια.

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: briefingnews.gr